

برده داری و فروش زنان در افغانستان را متوقف کنید

نویسنده: حمیرا ثاقب

زنان افغان در برخی از ولایات کشور از جمله ولایات شرقی افغانستان به فروش می‌رسند. این خبر نه تنها برای شما تکانه‌دهنده خواهد بود بلکه در ابتدای شنیدن این موضوع بهت و حیرت سرتاپای شما را فرا خواهد گرفت. اما با تأسف باید گفت که فروش زنان در افغانستان واقعیتی است که در لایه‌های پنهان مردسالاری مسکوت مانده و کسی شهامت پرده برداشتن از این واقعیت عینی را تا اکنون نداشته است.

وزارت ارشاد و حج و اوقاف افغانستان روز شنبه ۰۱ حمل سال جاری ادعا نموده است که زنان از گذشته‌های دور ای‌نظر در مناطق سرحدی کشور مخصوصاً در قسمت‌هایی از ولایت ننگرهار به فروش می‌رسند و زنان به مانند اشیاء و ملکیت انفرادی مردان در بازار مورد تبادل و خرید و فروش قرار می‌گیرند.

سخن تلخ تر و بسا غیرقابل تحمل این است که در مناطق مرزی ولایت ننگرهار با پاکستان بازارهای فروش زنان وجود داشته که زنان توسط خویشاوندان و شوهرانشان به مردانی دیگر در قبال پول ناچیزی به فروش می‌رسند. این معامله از سالیان دور به این طرف وجود داشته و بزرگان قومی و افراد با نفوذ قبایل مختلف در سرحدات در رونق این بازار تلاش‌های فراوانی را به خرج می‌دهند.

مناطق "مهمند"، "رودات" و "بخش اعظمی از" ولسوالی شینوار، زنان را بصورت انفرادی یا گروهی در بازار خرید و فروش زنان آورده و ساعت‌های زیادی را بر سر فروش آنان می‌گذرانند. زنانی که به فروش می‌رسند حق اعتراض و یا اظهار نظری در مورد سرنوشت آینده خویش ندارند و باید به مانند یک کنیز دهان بسته تسلیم سرنوشتی گردند که مردان قبیله‌اش و یا هم شوهرانشان در مورد آنان تصمیم اتخاذ می‌کنند.

زنان در این مناطق بر اساس زیبایی و جوانی و همچنان معیارهای دیگر به فروش می‌رسند. تعدادی از این زنان به دلیل اینکه شوهرانشان میل به ازدواج دوباره گرفته‌اند. بدون هیچ نگرانی توسط شوهر خود به فروش می‌رسند. در برخی حالات شوهر سابق این زن به دلایل نداشتن مخارج زندگی او را می‌فروشد و حتی اگر به اجبار تقاضا کند او را همراه با دخترانش به فروش می‌رساند. نرخ و قیمت گذاری در مورد زنان تفاوت دارد؛ قیمت زنی که ۵۱ سال سن دارد با زنی که چهل سال عمر کرده است کاملاً فرق داشته و این زنان بر اساس جوانی، زیبایی و دیگر معیارهای این بازار معامله میشوند اما در برخی معاملات هم اینگونه است که زنی حتی پایین تر از نرخ یک گوسفند و یا قاطر به فروش می‌رسد.

با این حال اگر فروش زنان از نگاه دین اسلام و سایر ادیان جایز نیست پس چرا علمای دینی بر این پدیده اهمیتی نمی‌دهند و با محکوم کردن این رسوم برده داری به مبارزه بر نمی‌خیزند؟ چرا نهادهای مدافع زنان و ارگان‌های حقوق بشری در کشور بر محکومیت این نظام‌های سازمان یافته قبیله‌ای که زن را به مانند برده به فروش می‌رسانند اعتراض نمی‌کنند؟ چرا حکومت در مقابل این جرایم سازمان یافته از خود اقتدار نشان نمی‌دهد و این مردان زن فروش را به مجازات نمی‌رساند؟

سوال‌های زیادی است که پاسخ واضح و روشن به آن داده نشده است اما زنان افغانستان امیدوارند که خشونت به معنای واقعی آن از جامعه زوده شود نه آنکه با ترویج برخی شعارها و سنبل‌سازی‌های معمول برای پروژه‌سازی‌های مختلف حقوق زنان در افغانستان زیر پا گذاشته شود.

زنان مهمند، رودات و شینوار؛ زنانی هستند که دارای کرامت و انسانیت هستند؛ آنها ظلمی را تحمل می‌کنند که در تاریخ مظالم انسانی شرم‌بزرگی است. بهتر است به این پدیده‌های زن‌ستیزانه با نگاهی جدی‌تر و عاقلانه‌تر بنگریم و در راستای مبارزه و نابودی این روش‌های غیر انسانی راههای بهتری را برای حذف آن در نظر بگیریم تا باشد ما در ارزش گذاری خود به زنان افغانستان به یک الگوی مناسب و معیارمند مبدل شویم.

منبع: وب سایت نگاه زن